

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: N. Budăi, N. Simciuc, V. Efros

dosarul nr. 2ra- 2294/16

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Sergiu Pascal, avocatul Veronica Pascal,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Pascal împotriva Compania internațională de asigurări „Asito” Societate pe acțiuni cu privire la încasarea restanței salariale, plăților compensatorii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Compania internațională de asigurări „Asito” Societate pe acțiuni, casată hotărîrea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 21 ianuarie 2016 și a fost emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 11 mai 2015, Sergiu Pascal a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA cu privire la încasarea restanței salariale, plăților compensatorii și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 22 septembrie 2008 prin contractul individual de muncă nr. 1PS-350 a fost angajat la CIA „Asito” SA prin transfer, în calitate de manager al secției regularizare a daunelor în asigurări de transport a Companiei și a activat în cadrul secției în această funcție pînă la data de 11 noiembrie 2013 cînd s-a eliberat din funcție.

Menționează că, conform pct.3.1. al contractului individual de muncă i-a fost stabilit un salariu lunar în mărime de 10 000 lei.

Susține că, prin preavizul din 15 decembrie 2008, a fost preavizat de către angajator că, începînd cu 01 ianuarie 2009 salariu lui lunar se va calcula și se va achita în conformitate cu Regulamentul cu privire la remunerarea specialiștilor Aparatului Executiv al Companiei și anume, cuantumul salariului atribuit de funcției lui constituie un comision în mărime de 0,08% din volumul încasărilor efective în luna gestionară.

Mai susține că, pînă în luna mai 2013, salariul a fost achitat corect, iar începînd cu luna iunie și finalizînd cu luna octombrie 2013 salariul a fost diminuat, pîrîtul acumulînd o restanță la salariu pentru perioada iunie-noiembrie 2013 în sumă de 38 628,18 lei.

Afirmă că, în septembrie 2013, i-a fost acordat concediu de odihnă pentru 14 zile calendaristice, care urma a fi calculat din veniturile medii pentru 3 luni efectiv lucrate, astfel potrivit calculelor sale urma să i se achite indemnizația de 6 526,52 lei, dar i s-a calculat suma de 3 158,90 cu 3 367,62 lei mai puțin.

Susține că, a expediat în adresa pîrîtului cererea prealabilă, prin care a solicitat încasarea plăților salariale, însă prin răspunsul din data de 09 martie 2015 a primit refuz nemotivat, motiv ce l-a determinat să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită, încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul său a sumelor de 41 995,80 lei cu titlu de datorie la salariu, suma de 3 367,62 lei cu titlu de indemnizația pentru concediu de odihnă, suma de 21 585,52 lei cu titlu de compensația pentru neachitarea la timp a salariului și repararea prejudiciului moral în mărime de 2 salarii medii lunare.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Sergiu Pascal suma de 38 628,18 lei cu titlu de restanță la salariu, suma de 3 367,62 lei cu titlu de indemnizația pentru concediu de odihnă, suma de 21 585,52 lei cu titlu de compensația pentru neachitarea salariului, suma de 13 705,96 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 77 287,28 lei. A fost încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul statului suma de 2 318 lei cu titlu de taxă de stat.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, între angajat și angajator nu a fost semnat un acord adițional la contractul individual de muncă a angajatului, în care să fie stipulată o altă modalitate de calcul a salariului iar, pînă la încheierea altui acord adițional, retribuirea urma să se facă conform acordului nr.1-PS/350 din 22 septembrie 2008, deoarece modificarea cuantumului salariului în lipsa unui acord bilateral negociat și încheiat între angajator și angajat constituie nerespectarea contractului individual de muncă și respectiv, o încălcare a normelor muncii, or, aducînd la cunoștință Hotărîrea Consiliului de administrare nr.29 din 17 iunie 2013, reclamantul a remarcat că are obiecții la modificarea regulamentului.

Prima instanță a mai constatat că, modificările în acest sens au fost efectuate unilateral și nu pot substitui necesitatea încheierii unui acord suplimentar la contractul individual de muncă, or, în aceste circumstanțe, reclamantul a fost privat de dreptul de a negocia noile condiții.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de către CIA „Asito” SA, a fost casată hotărîrea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel, casând hotărîrea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărîre, prin care a respins acțiunea, a reținut că, concluziile primei instanțe, expuse în hotărîre vin în contradicție cu circumstanțele pricinii.

De asemenea instanța de apel a mai reținut că, ajustarea cuantumului

remunerării muncii s-a modificat în rezultatul ajustării prin hotărârea Consiliului de administrație nr.29 din 17 iunie 2013, care este în vigoare, nefiind contestată de reclamant.

La data de 01 august 2016, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul lui Sergiu Pascal, avocatul Veronica Pascal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece a interpretat eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Menționează că, instanța de apel, nu a luat în considerație că Regulamentul și hotărârea Comisiei de administrare din 17 iunie 2013 a fost comunicată recurentului în ședința instanței de apel la data de 09 iunie 2016.

Susține că, restanța a fost calculată reieșind din condițiile negociate de salarizare și stabilite în contractul individual de muncă conform comisionului individual - 0,08% din încasările efective. Asupra veniturilor și achitarea parțială a salariului părțile nu au obiecții.

Mai susține că, instanța de apel a admis în ședință persoane neîmputernicite, deoarece pe mandatul avocatului-stagiar lipsește semnătura angajatorului, iar procura de reprezentare la care se face referința, nu este autentificată, fapt ignorat de către instanță.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Sergiu Pascal, avocatul Veronica Pascal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către reprezentantul recurenteii precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Sergiu Pascal, avocatul Veronica Pascal, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Sergiu Pascal, avocatul Veronica Pascal ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului lui Sergiu Pascal, avocatul Veronica Pascal se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic